

което бѣ преди войната, когато животътъ бѣ неимоверно по-евтинъ. И сега, следъ 35 годишна служба, гимназиалниятъ учител едва достига заплата месечно 4700 лв., колкото се дава на единъ начинаещъ подпоручикъ. Да не говоримъ за гражданскитъ и политически свободи на гимназиалния учител; тѣ сж окончателно унищожени, освенъ, ако не сж продължение отъ разбиранията и схващанията на фашистката властъ и се проявяватъ въ фашистки съюзи като „Отецъ Паисий“ и др. националистически организации — прѣко враждебни на всички борби на умствения и физически пролетариатъ за по-носенъ животъ, за свободно и гражданско проявление по злбодневнитъ въпроси на живота.

До по-друго дередже не може и да достигне единъ професионаленъ съюзъ, въ който едновременно членуватъ директори и учители, началници и подчинени, господари и работници, и който е изравнилъ фронта на своята дейность съ тази на М. Н. Пр. и на патриотарскитъ организации, които, подъ прикритието на патриотизма, защищаватъ единствено интереситъ и идеалитъ на експлоататорската буржуазна класа. Подобни професионални съюзи създаде дучето Мусолини въ Италия, а у насъ ги крепятъ и ръководятъ фашизирани бивши и настоящи гимназиални учители.

Върху това безотраднo състояние на КУС за интереситъ на учителството и учебното дѣло трѣбва сериозно да се позамислятъ всички честно мислящи учители, особено по-младитъ, които схващатъ и чувствуватъ своето положение като интелектуални наемни и експлоатирани работници. Тѣхенъ дългъ е да се потрудатъ и чрезъ своята пролетарска критика да покажатъ на своитъ колеги погрѣшния пътъ на КУС и имъ посочатъ правилния — този на борческитъ професионални съюзи. Наистина, този пътъ не е така гладкъ, не е тъй безмятеженъ като пътя, по който тъпче КУС безрезультатно за професията и сънливо вече 32 години се тътри изъ него; той е стрѣмень, усѣянъ е съ препятствия, често по него ще се извиватъ вихрушки и бури, които ще взематъ и жертви изъ срѣдата на борцитъ, обаче този борчески пътъ е единствено надежденъ и спасителенъ въ днешно време, когато стария свѣтъ видимо умира и единъ новъ свѣтъ, съ ново училище, се ражда!

Колкото повече се затяга днешното икономическо положение, толкова повече ще се влошава и положението на всички пролетарии, въ това число и на учителитъ, били тѣ първоначални или гимназиални; толкозъ по-ясно ще става и за най-инертнитъ умове, че само съ решителна и постоянна борба ще се отбиватъ ударитъ на засилващата се реакция и ще се подобрява положението на учителитъ и на всички държавни служители. Обаче, тази борба коренно се различава отъ досегашната такава на КУС и БУС, понеже се слага на борческа почва и се води въ най-близкъ достѣгъ съ цѣлокупния административенъ и индустриаленъ пролетариатъ.¹⁾

¹⁾ Преминавайки по-нататкъ да разгледаме борбитъ въ БУС, ние нѣма да се спираме специално и върху тѣзи въ КУС. Казаното за БУС сжщо важи, и то съ още по-голѣма тежестъ, и за КУС.